

plh 6/26

Pesti Központi Kerületi Bíróság
20.P.88.041/2014/6.

1

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Gönczi László ügyvéd (1027 Budapest, Margit krt. 54.) által képviselt
[REDACTED] **felperesnek**

a Dávid, Stanka, Szikla Ügyvédi Iroda (1013 Budapest, Pauler u. 11., eljáró ügyvéd dr. Szikla Gergely) által képviselt
Budapest Autófinanszírozási Zrt. (1138 Budapest, Váci út 193.) **alperes** ellen

szerveződés semmisségének megállapítása iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t

A bíróság megállapítja, hogy a felek között 2008. [REDACTED] 27-én létrejött [REDACTED] számú kölcsönszerződés semmis.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 269.000,- (kétszázhatvankilencezer) forint perköltséget akként, hogy azt a felperes jogi képviselő (dr. Gönczi László ügyvéd) K&H Banknál vezetett 10403181-00004107-00000000 számú letéti számlájára utalja.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet jelen bíróságon kell benyújtani 3 példányban a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, a teljesítési határidőre, a kamatfizetési kötelezettségre vagy a kamat mértékére, a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetőleg, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s

A felperes mint adós az alperessel mint hitelezővel 2008. [REDACTED] 27-én [REDACTED] számon hitelszerződést kötött a [REDACTED] forgalmi rendszámú [REDACTED] típusú személygépkocsi megvásárlásához. A hitelszerződés 4. pontja szerint a hitel összege 3.150.000,- forint, az 5. pontja szerint a hitel futamideje 108 hónap, a 6. pont szerint a maximális futamidő 120 hónap. A szerződés változó kamatozású, svájci frank alapú, változó futamidejű. Az éves induló ügyleti kamatláb 11,94%. A szerződés tekintetében a Budapest Bank Nyrt. bázisárfolyama a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós vételári árfolyam, a Budapest Bank Nyrt. aktuális árfolyama a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós eladási árfolyam. A havonta esedékes törlesztőrészlet összege 47.718,- forint. A THM induló mértéke 13,52%. A szerződés 12. pontja szerint a szerződésben és annak mellékleteiben nem szabályozott feltételekben a hitelező Üzletszabályzata az irányadó. Az adós a szerződés aláírásával kijelenti, hogy az Üzletszabályzatot átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.

Az ÁSZF 21. pontja szerint a havi törlesztőrészletek a hitelfolyósítás napjától egy hónapos törlesztési periódusonként esedékesek. Az esedékesség napja, amennyiben a felek a szerződésben másként nem rendelkeztek, minden naptári hónapban az a nap, amely számánál fogva megegyezik a hitelfolyósítás napjával, illetve amennyiben az adott hónapban nincs ilyen számú nap, úgy a hónap utolsó napja. A Budapest Autó legkésőbb az első havi törlesztőrészlet esedékessége előtt 5 nappal írásban tájékoztatja az ügyfelet a hitelfolyósítás dátumáról, valamint a folyósítás időpontjában érvényes ügyleti kamatláb mértékéről. Az ÁSZF 17.1. pontja szerint, ha a szerződés másként nem rendelkezik, a Budapest Autó egyoldalúan jogosult a kamat mértékét a hatályban lévő szerződések vonatkozásában is megváltoztatni, amennyiben a szerződés finanszírozásához szükséges költségei változnak, így különösen az irányadó pénzügyi kamatok szintje, a KSH által meghatározott inflációs ráta, továbbá az egyéb pénzügyi forrásszerzési lehetőségek, az ügyfélért vállalt kockázatok tényezőinek kedvezőtlen változása és a jogszabályok változása esetén. Az ÁSZF szerint Bázisárfolyam a Budapest Bank Nyrt. szerződésben meghatározott árfolyam típusának a hitelfolyósítás napját követő első banki napjának végén érvényben lévő árfolyama, aktuális árfolyam: a Budapest Bank Nyrt. szerződésben meghatározott árfolyam típusának a törlesztőrészlet esedékessége napjának végén érvényben lévő árfolyama. Az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendőek.

A felperes végső keresetében a perbeli kölcsönszerződés semmisségének a megállapítását kérte a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.), c.), d.) és e.) pontjára hivatkozással. Előadta, hogy álláspontja szerint a szerződés semmis, mert az abban feltüntetett THM nem utal annak éves voltára, ezen kívül az árfolyamrés mint költség nincs benne a THM értékében. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontjába is ütközik, tekintettel arra, hogy az árfolyamrés mint költség a szerződésben nem került feltüntetésre. Hivatkozott arra, hogy a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés d.) pontjába is ütközik, tekintettel arra, hogy az egyoldalú hiteldíj-módosítás feltételei nem felelnek meg a törvényi kitételeknek, ugyanis az ott felsorolt körülmények a fogyasztó számára nem egyértelműek, azok érthetetlenek. Álláspontja szerint azon kikötések, miszerint „az irányadó pénzügyi kamatok szintjének a megváltozása, illetve a bankközi kamatlábak változása, továbbá az egyéb pénzügyi forrásszerzési lehetőség, illetve az ügyfélért vállalt kockázatok tényezőinek a változása” mint feltétel, jogszabályba ütközik, mert a felsorolás nem azonos a részletes

meghatározással. A felperesi álláspont szerint a szerződés a törlesztőrészletek vonatkozásában nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az Üzletszabályzatban foglaltak alkalmazását írná alá. Enélkül pedig a szerződés futamidőre vonatkozó rendelkezései önmagukban értelmezhetetlenek. A szerződés nem tartalmazza a törlesztőrészletek számát és összegét, figyelemmel arra is, hogy a szerződés változó futamidejű, illetve a törlesztési időpontokat.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a kölcsönszerződés nyilvánvalóan az éves THM mértékét tartalmazza a jogszabálynak megfelelően, másrészt az Üzletszabályzat 17.2. pontjában kifejezetten rögzítésre került, hogy a szerződés az éves százalékban kifejezett induló THM-t állapítja meg. Előadta, hogy a THM számításánál a 41/1997. (III.5.) Korm. rendelet alapján kell az esetleges árfolyamrést értékelni, ugyanakkor az költségként a THM-ben nem tüntetendő fel. A THM a szerződéskori eladási és vételi árfolyam közötti eltérés mértékét tartalmazza, annak figyelembe vételével került meghatározásra, de azt költségként nem kellett figyelembe venni. Egyébiránt megjegyezte, hogy arra vonatkozóan, hogy az árfolyamrész nincs benne a THM mértékében, a felperes álláspontja alátámasztására semmit nem adott elő. A THM mértéke megfelelőségének kétségbevonása nem a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.) pontja körében vizsgálendő kérdés. A szerződés tartalmazza a THM éves százalékos mértékét, valamint az annak számítása során figyelembe nem vett egyéb esetlegesen felmerülő költségeket. Az alperes állítása szerint egyébként az árfolyamrész nem költség, hanem számítási metodika. Az a kérdés, hogy a THM mérték tartalmazza-e az összes költséget, nem a c.) pont alapján vizsgálendő kérdés, de nem is a b.) pont alapján. A d.) pont vonatkozásában előadta, hogy a jogszabály helyes értelmezése szerint a szerződésben külön pontban egyértelműen azt kellett rögzíteni az alperesnek, hogy az egyoldalú szerződésmódosításra meghatározott körülmények esetén a pénzügyintézetnek joga van. Álláspontja szerint az Üzletszabályzat 17.1. pontja tételesen meghatározza azokat a körülményeket, melyek változása esetén az alperes jogosult a kamatot egyoldalúan módosítani. A Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pont vonatkozásában előadta, hogy a kölcsönszerződés 7. pontja rögzíti, hogy az adós a hitel visszafizetését 108 havi törlesztőrészlet megfizetésével teljesíti, a szerződés 6. pontja szerint a maximális futamidő 120 hónap. Az alperes álláspontja szerint a perbeli szerződéses hitelkonstrukció sajátosságából eredően a havonta esedékes törlesztőrészletek számának pontos meghatározása lehetetlen, erre tekintettel tüntette fel a szerződésben a maximális törlesztőrészlet számot. Előadta, hogy az üzletszabályzat 21. pontjában a szerződés tartalmazza a havi törlesztőrészletek esedékességét. Mivel a hitelfolyósítás időpontja a szerződéskötéskor nem látható előre, ezért a fizetési esedékesség napjának meghatározása egzakt, pontos meghatározásnak minősül. Arra vonatkozóan, hogy a törlesztőrészletekre nézve a szerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint az Üzletszabályzatban foglaltak alkalmazását írná elő, előadta, hogy a kölcsönszerződés 12. pontja tartalmazza azt, hogy a szerződés részét képezi az Üzletszabályzat, ennek valamennyi rendelkezése.

A kereset az alábbiak szerint alapos.

A szerződéskötéskor hatályban lévő, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 213.§ (1) bekezdés szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

- b.) az éves százalékban kifejezett teljes hiteldíj mutatót, a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett egyéb esetleges költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg az ezekre vonatkozó becslést
- c.) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves százalékban kifejezett értékét,
- d.) azon feltételeknek illetőleg körülményeknek részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,
- e.) a törlesztőrészek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A rendelkezésre álló iratok alapján a bíróság megállapította, illetve a felek között nem volt vitás, hogy közöttük fogyasztási kölcsönszerződés jött létre. A bíróság vizsgálta a felperesi keresetnek megfelelően, hogy a szerződéskötéskor hatályos Hpt. 213.§ (1) bekezdés b.), c.), d.) és e.) pontjában foglalt feltételeknek a kölcsönszerződés megfelel-e. A b.) pont tekintetében megállapította, hogy a kölcsönszerződés 9. pontja tartalmazza a THM induló mértékét, mely 13,52%. A bíróság nem találta megalapozottnak azon felperesi hivatkozást, mely szerint a kölcsönszerződés nem tartalmazza az éves százalékos hiteldíj mutatót, illetve a szerződés nem utal annak éves voltára, tekintettel arra, hogy a jogszabály kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a THM induló mértékét éves százalékos értékben kell feltüntetni. Ebből következik, hogy amennyiben az „éves” megállapítást nem tartalmazza a szerződés, úgy a jogszabálynak megfelelően a THM éves százalékos mértékben értendő. A felperes csupán állította, hogy a THM értéke nem tartalmazza az árfolyamrést, mint költséget, erre vonatkozóan azonban konkrét nyilatkozatot nem tett, ezen hivatkozását semmivel nem támasztotta alá, bizonyítékot nem terjesztett elő. Ugyanakkor megjegyzi a bíróság, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés b.) pontja a semmisség jogkövetkezményét ahhoz fűzi, ha a szerződésben a THM nem került feltüntetésre, ha annak az értéke pontatlan, az önmagában nem eredményez semmisséget. A bíróság érdemben nem vizsgálta tehát a felperes azon hivatkozását, miszerint az árfolyamrést a THM nem tartalmazza, tekintettel arra, hogy konkrét nyilatkozatot arra vonatkozóan nem tett, hogy a THM-nek mennyinek kellett volna lennie álláspontja szerint. Erre tekintettel a bíróság e körben nem állapította meg a kölcsönszerződés semmisségét.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontos hivatkozás tekintetében a bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződésben az alperes a kölcsön folyósításakor a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós vételi árfolyamát, míg a törlesztéskor a Budapest Bank Nyrt. számlakonverziós eladási árfolyamát alkalmazta. E kettős árfolyam alkalmazásából származó különbözet szükségképpen az adós oldalán költségként jelenik meg, az úgynevezett „árfolyamrés” mint költség pedig a szerződésben éves százalékos mértékben nem került feltüntetésre, ezért a szerződés ezen okból semmis. Ezt erősítette meg a Kúria Gfv. VII. 30.078/2013/14. sorszámú közbenső ítélete is.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a kétnemű deviza árfolyam közötti eltérés mint költség mértéke feltüntetésének a hiánya olyan érvénytelenségi ok, mely kiküszöbölhető, a szerződés érvényessé nyilvánítható, ugyanakkor olyan nyilatkozatot nem tett, miszerint elismerné a szerződés ezen okból való érvénytelenségét és viszontkeresetként kérné a szerződés érvényessé nyilvánítását, így ilyen kérelem hiányában a bíróság az érvénytelenség jogkövetkezményét nem alkalmazhatta.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés d.) pontja tekintetében a bíróság megalapozottnak találta a felperes azon hivatkozását, miszerint az egyoldalú hiteldíj módosításának felperes által megjelölt feltételei nem felelnek meg a Hpt. fogyasztóvédelmi előírásainak. A jogszabály értelmében az alperes a szerződéskötéskor az egyoldalú hiteldíj módosítás jogát kiköthette, ugyanakkor a szerződésben vagy annak részét képező Üzletszabályzatban az egyoldalú hiteldíj módosítás feltételeit, körülményeit részletesen kellett meghatározni. A kölcsönszerződés részét képező Üzletszabályzat azon rendelkezése, miszerint „az irányadó pénzüpiaci kamatok szintjeinek megváltozása, a bankközi kamatlábak változása, az egyéb pénzüpiaci forrásszerzési lehetőség, illetve az ügyfélért vállalt kockázatok tényezőinek változása” a fogyasztó számára nem egyértelmű, nem beazonosítható körülmények. Az átlag fogyasztó ezen feltételek alapján nem tudja megállapítani azt, hogy mely körülmények bekövetkezése esetén jogosult az alperes a hiteldíj egyoldalú módosítására. A fogyasztó számára a fenti rendelkezések alapján nem megállapítható, hogy melyek az „irányadó” pénzüpiacok, mely bankközi kamatlábakra vonatkozik a szerződés ezen rendelkezése, melyek az alperes „forrásszerzési lehetőségei”, illetve mi számít az oldalán „ügyfélért vállalt kockázatnak”. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a fenti rendelkezései a szerződésnek a Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontjába ütköznek, így a szerződés ezen része érvénytelen, azonban ez a teljes szerződés érvénytelenségét nem eredményezi.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pont vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződés 5., 6. és 7. pontja rögzíti a törlesztőrészek számát, illetve a törlesztőrészek összegét (47.718,- forint). A bíróság megállapította a kölcsönszerződés rendelkezései alapján, hogy a szerződés tartalmazza a törlesztőrészek számát azzal, hogy a hitel futamideje 108 hónap, maximálisan 120 hónap, a szerződés azt is rögzítette, hogy változó kamatozású, változó futamidejű a szerződés, tehát erre tekintettel a szerződésben nem lehetett pontosan a szerződéskötéskor meghatározni a törlesztőrészek számát. A bíróság álláspontja szerint ezen meghatározás, miszerint 108 hónap, maximálisan 120 hónap a futamidő, a jogszabály fenti rendelkezéseinek megfelel, figyelembe véve a szerződés konstrukcióját. A felperes a tárgyaláson nem tartotta fenn azon hivatkozását, miszerint az Üzletszabályzat nem vált volna a szerződés részévé. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a kölcsönszerződés 12. pontja alapján az Üzletszabályzat a kölcsönszerződés része, így a törlesztőrészek esedékességét a szerződés tartalmazza. Tekintettel arra, hogy a szerződés a törlesztőrészek esedékességének napját a hitel folyósításához köti, ez a fogyasztó számára egyértelműen beazonosítható. A törlesztőrészek minden hónapban a folyósítás napjával azonos napon esedékesek, ezért a szerződés ezen rendelkezése nem ütközik a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pontjába, illetve a szerződés tartalmazza mind a törlesztőrészek számát, összegét, mind pedig az esedékességét, ezért erre tekintettel ezen okból a szerződés nem semmis.

Mindezek alapján a bíróság a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontja alapján megállapította a szerződés teljes semmisségét, a d.) pont alapján a szerződés Üzletszabályzatának 17.1. pontjának hivatkozott rendelkezései részlegesen érvénytelenek, egyéb okokból a keresetet nem találta megalapozottnak.

Mivel az alperes pervesztes lett, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78.§ (1) bekezdés alapján köteles a felperes perköltségének a megfizetésére, mely a felperes által megfizetett 189.000,- forint eljárási illetékből, valamint 80.000,- forint ügyvédi munkadíjból áll. A munkadíjat a bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján állapította meg Áfa-mentesen és a 3.§ (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben, tekintettel a kifejtett ügyvédi tevékenységre, miszerint a felperesi képviselő egy keresetlevelet, valamint egy rövid terjedelmű keresetmódosítást csatolt, továbbá egy rövid tárgyaláson vett részt, így ezt tartotta a bíróság a kifejtett ügyvédi munkával arányban állónak.

Budapest, 2014. június 10.

dr. Gál Zsófia Livia s.k.
bíró

a kiadmány hiteléül,

www.Hitelsikerek.hu